

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι είκοστών μετρούντες χρόνον
 εδρεύομεν' στην γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ηνιάκοντα δεκατρία,
 δρῶσις και θερμή φιλοπατρία.

Όγδὼν κι' εἰκοστὴ τοῦ Σεπτεμβρίου,
 και μούγγρισμα βαρὸ φευτοθηρίου.

Χίλια και διακόσα κι' ἑβδομηγιάτ'ενα,
 ἢ Τουρκία και πάλι τὰ συνειθισμένα.

**Ὁ Βασιληῆς και πάλι
 σπαθί' στο χέρι πάλλει.**

Μόλις ἤγρισε κι' ἀμέσως, Εἰδωλο Βασιλικό,
 Ξαναπᾶς μὲς' στο Στρατό σου μὲ ραβδί Στραταρχικό.
 Καλῶς ἤλθεσ ἀλαλάζουν... ποιά καρδιά γι' αὐτό δὲν χαί-
 ρει;
 ποιά δὲν θ' ἀναπταρωθῇ;
 Ξαναφρούκτωσε' στο χέρι
 τὸν Σταυρὸ και τὸ Σπαθί.

Πέρασε καιρός, ποὺ μόνου
 δὲν ἀκούσαμε τουφέκι,
 δὲν ἀκούσαμε κανόνι,
 και βροντὴ κι' ἀστροπελέκι.

Καλῶς ἤλθεσ, καλῶς ἤλθεσ, ἀλαλάζουν οἱ Κουμπάροι,
 κι' ἔλα κάνε μας ξανά
 μὲ τοῦ Ἐρκαδίου τὴν χάρι
 νὰ πηδοῦμε τὰ βουνά.

Καλῶς ἤλθεσ, καλῶς ἤλθεσ... ἔνας φθόγγος μὰς θερμαί-
 τῆς δικῆς σου τῆς φωνῆς... [νει
 ἢ καρδιά μας ἀσπαλένια τὸν Κουμπάρο περιμένει,
 δὲν κουράστηκε κανεὶς.

Καλῶς ἤλθεσ, καλῶς ἤλθεσ, Λεβεντιά Βασιλική,
 'στην Πατρίδα τὴν Μεγάλη,
 τῆς ψυχῆς ἢ τακτικῆ
 νὰ θαυματουργήσῃ πάλι.

Σκόρπα νέας Νίκης τόνους,
 ἔχε τὰ βουνά γαιτόνους,
 τὰ λαγκάδια συντροφιά.

Καθβαλάρης φευτοβέλει,
 τώρα, Ρήγγα, και' ὅτῃν Πόλι
 και μὲς' ὅτῃν Ἀγιά Σεφιά.

